



Голова Гоцанської агропромислової асоціації Валерій Богуцький — людина непересічна. Успішний досвідчений підприємець, він часто бачить перспективи там, де в інших опускаються руки. Ті, хто працюють з ним, захоплюються Богуцьким як справжнім лідером, який спокійно бере відповідальність на себе, чітко прораховує наслідки і завжди заряджений на позитивний результат.

Такі конкретні результати вже відчувають на собі господарства "Рясниківський" і "Прогрес", де, окрім інвестицій, втілюються нові підходи, запропоновані Валерієм Богуцьким.



В. С. Богуцький разом з начальником управління АПК, заступником голови райдержсадміністрації В. Д. Марчуком обговорюють план розвитку господарств

ПРІОРИТЕТИ БОГУЦЬКОГО

Кілька конкретних запитань до людини, яка пов'язала себе з Гоцанським краєм

ПРІОРИТЕТИ БОГУЦЬКОГО

**Кілька конкретних запитань до людини,
яка пов'язала себе з Гощанським краєм**

Загалом людина він дуже зайнята. Тим паче що зараз балотується до обласної ради, а тому проводить постійні зустрічі з мешканцями Гощанського району. Але стверджує, що отримує великий заряд енергії від тих зустрічей, зокрема, відповідаючи на запитання, які турбують виборців.

Зрештою, ми теж вирішили поставити п. Богуцькому кілька запитань, так би мовити, — від себе. Й для початку поцікавилися:

— Скажіть, як саме Ви починали свій шлях у бізнесі?

— Мене це часто про це запитують, адже ви знаєте, що сільськогосподарським виробництвом я почав займатися порівняно недавно... А перші кроки в бізнесі зробив ще у досить молодому віці. Мені було тоді років з двадцять, коли я свідомо вирішив займатися власною справою, і починалося усе з досить елементарних речей: організація дискотек, студій звукозапису. Потім було швейне виробництво, відкриття магазину. А в певний момент мені подалося, я зустрів людей - однопідприємців, які потім стали моїми друзями та партнерами, і ми зайнялися досить новою на той час справою — стали офіційним дистриб'ютором мастил "Шеврон" в Україні. На словах усе виглядає легко, але насправді це була дуже смілива на той час ідея. Мало хто вірив, що нам вдасться зреалізувати свої плани, окрім нас самих. Так з'явилось підприємство "Трек любрикантс", яке вже понад сім років успішно працює на ринку мастильних матеріалів України. Але я не зупинився виключно на мастилах...

— До речі, кажуть, Ви маєте безпосередньо причетні і до "Радіо Трек"?

— Так. Але не я один. Хоча ідея створити у Рівненській області власну місцеву FM-радіостанцію першому, здається, спала на думку саме мені. Так чи інакше, головне, що у нас в області є радіостанція, рівних

якій немає ні в Луцьку, ні в Житомирі, ні в Хмельницькому. Тому я дуже радий, що був причетний до створення і є засновником "Радіо Трек".

— Але зараз основна Ваша діяльність пов'язана з сільськогосподарським виробництвом. Створено Гощанську агропромислову асоціацію. Ви є її головою. Цікаво, наскільки серйозно зможе впливати асоціація на розвиток агропромислового сектору району?

— Асоціація, власне, й створена, щоб допомогти господарствам району вистояти на ринку, відстояти власні інтереси як на рівні області, так і на значно ширшому рівні. Ви ж подивіться: у Гощі п'ють привізне молоко, у тому числі — з Волині, в той час як Гощанський молокозавод ледь зводить кінці з кінцями. І така картина не лише з молоком. Отже, є чіткі позиції, що їх місцеві виробники можуть відстоювати спільно. Тому Асоціація, на мій погляд, має цілком конкретну перспективу, безпосередньо пов'язану з розвитком АПК Гощанського району.

— Добре, а от як, на Вашу думку, чи має Україна шанс стати житницею Європи і як у цьому розрізі Ви дивитеся на роль міжнародних фінансових організацій?

— Ви самі добре розумієте, що шанс є завжди. Тим паче — в Україні. Головне, цим шансом скористатися. Нарешті. Але тут треба покладатися передовсім на самих себе. Міжнародні фінансові організації мають власні інтереси і, на мій погляд, вони переважно не співпадають з українськими. Бо в світі панує жорстка конкуренція і нікому, окрім нас, самих сильна Україна не потрібна. Зокрема, як "житниця Європи". Бо в Європі і так перевиробництво. Тож ми мусимо самостійно відвоювати для України місце на світових ринках. Бо, по-перше, маємо для цього всі можливості, а по-друге, — у нас просто немає іншого виходу. Сама логіка ситуації підштовхує нас

у цьому напрямку, і я радий, що держава нарешті починає правильно розуміти власні пріоритети.

— Але де ж взяти кошти на відбудову сільського господарства? Хоча б у нашому районі?

— Основних джерел два. Перше — треба збільшити загальне бюджетне фінансування самого району, залучити Гощанський район до більшої кількості загальнообласних та загальнодержавних програм. Це питання вирішується, зокрема, й на рівні обласної ради.

Тому я і балотуюся в обласну раду. Моя основна мета — грамотно і ефективно відстоювати інтереси району на обласному рівні.

Інше джерело — приватний капітал. На моєму власному досвіді ви можете бачити, що бізнес починає вкладати гроші в село. І я переконаний, що з кожним роком ця тенденція ставатиме дедалі помітнішою. Головне, щоб держава й надалі проводила мудру політику, і ви побачите, що український бізнес власними силами відродить українське село.

— До речі, цікаво, як підприємець Богуцький ставиться до політики?

— Коли я говорив про державну політику на селі, то мав на увазі податкову політику, підтримку власного товаровиробника і підтримку належних цін на зерно та цукор. Передовсім. Скажу вам щиро — для мене в політиці головне: відповідальність, послідовність і результативність. Як, власне, й у житті. Зрештою, я

безпартійний, але відчуваю себе патріотом України, знаю, що треба робити, щоб захистити її інтереси і по мірі можливостей роблю це.

— А що для Вас особисто є найголовнішим у житті?

— Для мене?.. Якщо чесно, то, мабуть, найголовнішим для мене в житті є — моя сім'я. Моя дружина, мої діти. Саме вони складають основу мого життя. І лише вдома, у родинному колі, я відчуваю справжнє тихе щастя. Просто як для чоловіка для мене також дуже важливою є моя робота та справа, якою я займаюся.

— А чи є у Вас ще якісь зацікавлення, окрім родини, роботи та політики?

— Безперечно. Я люблю спорт. У молодості був кандидатом у майстри з баскетболу. Зараз теж час від часу ми збираємося з друзями, щоб пограти, підтримати себе в формі. А торік ті ж друзі залучили мене ще й до полювання. Хоча для мене тут важливі не трофеї, а саме перебування на природі. Це ж теж — свого роду спорт. У вільний час люблю подивитися телевізор. Але цього часу в мене небагато. Зате пресу намагаюся читати більш-менш регулярно. І періодично — художню літературу. За цим у мене дружина стежить. Завжди дає щось цікаве, на її погляд, почитати. Хоча тут, я скажу вам по секрету, деколи наші літературні смаки відрізняються. Я більше люблю детективи, а вона — історичні та любовні романи. Як справжня жінка.

— До речі, скоро ж весна. І Восьме березня вже геть незабаром...

— Так, власне. Я дуже радий, що ось так завчасно маю можливість передати вітання усім читачкам вашої газети і взагалі всім жінкам Гощанського району. Вітаю Вас зі святом весни! Дякую Вам за все і від імені усіх чоловіків прошу у Вас вибачення, бо ми Вам часто не додаємо уваги, ніжності, тепла. Але ми Вас любимо і завжди про вас пам'ятаємо. Щастя Вам усім, здоров'я, краси, добра, успіхів та удачі!

— Дякуємо.

— Дякую вам.

Розмовляла
Ліда ЧУЙНА



В. С. Богуцький у сімейному колі